

รายงานสถานการณ์ศัตรูไม้ผล
วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๕
กลุ่มพยากรณ์และเตือนการระบาดของศัตรูพืช
กองส่งเสริมการอารักขาพืชและจัดการดินปุ๋ย
โทร. ๐ ๒๙๕๕ ๑๕๑๔ โทรสาร ๐ ๒๙๕๕ ๑๖๒๖
E-mail: Bio53@hotmail.com, doae_pmd@hotmail.com

สถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชที่สำคัญ

ศัตรูไม้ผล

๑. สถานการณ์การปลูกไม้ผล

- ๑.๑ พื้นที่ปลูกทุเรียนทั้งหมด ๗๖ จังหวัด รวมพื้นที่ยืนต้น ๖๗๘,๒๑๓.๘๙ ไร่
- ๑.๒ พื้นที่ปลูกมังคุดทั้งหมด ๗๐ จังหวัด รวมพื้นที่ยืนต้น ๑๗๑,๗๙๗.๕๖ ไร่
- ๑.๓ พื้นที่ปลูกเงาะทั้งหมด ๖๙ จังหวัด รวมพื้นที่ยืนต้น ๕๓,๕๘๒.๖๐ ไร่
- ๑.๔ พื้นที่ปลูกลำไยทั้งหมด ๗๔ จังหวัด รวมพื้นที่ยืนต้น ๑,๐๔๖,๒๒๔.๓๘ ไร่

๒. สถานการณ์การระบาดของศัตรูไม้ผลที่สำคัญ

๒.๑ ศัตรูทุเรียน

๒.๑.๑ เพลี้ยแป้ง พื้นที่ระบาด ๗ จังหวัด จำนวน ๑๙๑.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๒.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑๙๓.๐๐ ไร่)

๒.๑.๒ เพลี้ยไฟ พื้นที่ระบาด ๔ จังหวัด จำนวน ๒๔๕.๕๐ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๒๔๕.๕๐ ไร่)

๒.๑.๓ หนอนเจาะผล พื้นที่ระบาด ๖ จังหวัด จำนวน ๑๑๕.๒๐ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๒.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑๑๗.๒๐ ไร่)

๒.๑.๔ เพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน พื้นที่ระบาด ๑๐ จังหวัด จำนวน ๓๙๓.๔๐ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๑.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๓๙๒.๔๐ ไร่)

๒.๑.๕ โรครากเน่าโคนเน่า พื้นที่ระบาด ๑๒ จังหวัด จำนวน ๒,๘๕๒.๓๕ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๑๓๒.๕๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๒,๗๑๙.๘๕ ไร่)

๒.๒ ศัตรูมังคุด

๒.๒.๑ เพลี้ยไฟ พื้นที่ระบาด ๓ จังหวัด จำนวน ๓๘.๗๐ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๑.๗๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๓๗.๐๐ ไร่)

๒.๒.๒ หนอนกินใบ พื้นที่ระบาด ๕ จังหวัด จำนวน ๑๓๗.๘๐ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๘.๕๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑๒๙.๓๐ ไร่)

๒.๓ ศัตรูลำไย

๒.๓.๑ เพลี้ยแป้ง พื้นที่ระบาด ๓ จังหวัด จำนวน ๘๔.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๒.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๘๖.๐๐ ไร่)

๒.๓.๒ มวนลำไย พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด จำนวน ๕๑.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๔.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๔๗.๐๐ ไร่)

๒.๓.๓ โรครุ่มไม้กวาด พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด จำนวน ๒๘๒.๕๐ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๑๗.๕๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๒๖๕.๐๐ ไร่)

๒.๓.๔ โรคคราดำ พื้นที่ระบาด ๕ จังหวัด จำนวน ๙๖๖.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๓.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๙๖๓.๐๐ ไร่)

๒.๔ ศัตรูเงาะ

๒.๔.๑ หนอนเงาะข้าวผล พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด จำนวน ๑๗.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๒.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑๕.๐๐ ไร่)

๒.๔.๒ โรคราแป้ง พื้นที่ระบาด ๔ จังหวัด จำนวน ๓๙๘.๕๐ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๑๕๖.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๕๕๔.๕๐ ไร่)

๒.๔.๓ เพลี้ยแป้ง พื้นที่ระบาด ๔ จังหวัด จำนวน ๓๓.๔๕ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๔.๕๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๒๘.๙๕ ไร่)

๒.๔.๔ โรคใบจุดสาหร่าย พื้นที่ระบาด ๔ จังหวัด จำนวน ๗๔.๑๐ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๑.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๗๓.๑๐ ไร่)

๓.การดำเนินงานในพื้นที่ระบาด

๓.๑ การควบคุมศัตรูทุเรียน

๓.๑.๑ เพลี้ยไฟ หากพบเพลี้ยไฟจำนวนมากกว่าหรือเท่ากับ ๑ ตัวต่อ ๔ ดอก หรือ ๑ ตัวต่อยอด ให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น อิมิดาโคลพริด ๗๐% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๓ กรัม หรือสารคาร์โบซัลแฟน ๒๐% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตร หรือสารฟิโพรนิล ๕% เอสซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยไฟสร้างความต้านทานสารฆ่าแมลงได้

๓.๑.๒ เพลี้ยแป้ง หากพบระบาดเพียงเล็กน้อยให้ตัดหรือเด็ดส่วนที่ถูกทำลายไปทิ้งนอกแปลง หากพบการระบาดบริเวณผลทุเรียนให้ใช้น้ำพ่นบริเวณที่ถูกทำลาย เพื่อให้เพลี้ยแป้งหลุดออกไป หรือใช้น้ำผสมสไมท์ออยล์ อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นเพื่อกำจัด เนื่องจากเพลี้ยแป้งจะแพร่ระบาดโดยมีมดพาไป การป้องกันโดยใช้ผ้าชุบสารฆ่าแมลง เช่น มาลาไรออน (มาลาไรออน ๘๓% อีซี) อัตรา ๒๐ มิลลิลิตร หรือคาร์บาริล (เซฟวิน ๘๕% ดับบลิวพี) อัตรา ๑๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นไว้ตามกิ่งสามารถป้องกันไม่ให้มดคาบเพลี้ยแป้งเคลื่อนย้ายไปยังส่วนต่างๆ ของต้นทุเรียน หรือการพ่นสารฆ่าแมลงไปที่โคนต้นจะช่วยป้องกันมดและลดการเข้าทำลายของเพลี้ยแป้งได้

๓.๑.๓ เพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน เพลี้ยไก่แจ้ทุเรียนจะทำลายเฉพาะใบอ่อนที่ยังไม่โตเต็มที่ และโดยปกติทุเรียนแตกใบอ่อนไม่พร้อมกันแม้แต่ทุเรียนในสวนเดียวกัน สำหรับต้นที่แตกใบอ่อนไม่พร้อมต้นอื่นควรพ่นสารฆ่าแมลงเฉพาะต้น จะช่วยลดการใช้สารฆ่าแมลง และเปิดโอกาสให้ศัตรูธรรมชาติได้มีบทบาทในการควบคุมเพลี้ยไก่แจ้ทุเรียนหรือบังคับให้ทุเรียนแตกใบอ่อนพร้อมกัน ซึ่งอาจกระตุ้นด้วยการพ่นยูเรีย (๔๖-๐-๐) อัตรา ๒๐๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร เพื่อลดช่วงการเข้าทำลายของเพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน หากพบเพลี้ยไก่แจ้ระบาดมากควรพ่นด้วยสารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด ได้แก่ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน ๒.๕ % อีซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตร หรืออิมิดาโคลพริด ๗๐% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๕ กรัม หรือโทอะมิทอกแซม ๒๕ % ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๘ กรัม หรือไดโนทีฟูแรน ๑๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๑๕ กรัม

หรือคาร์บาริล ๘๕% ดับเบิลยูพี อัตรา ๑๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นทุก ๗ - ๑๐ วัน ในช่วงระยะแตกใบอ่อน และไม่ควรรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยไฟสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้

๓.๑.๔ โรครากเน่าโคนเน่าทุเรียน

ดำเนินการแจ้งเตือนให้เกษตรกรเฝ้าระวังการระบาดของโรครากเน่าโคนเน่าทุเรียนในพื้นที่ และหมั่นสำรวจสวนทุเรียนอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบส่วนของกิ่ง ใบ ดอก และผลที่เป็นโรค ตัดแต่งส่วนที่เป็นโรค รวมทั้งเก็บผลเน่าที่ร่วงหล่นไปเผาทำลายนอกแปลงปลูก

สำนักงานเกษตรจันทบุรี แนะนำให้เกษตรกรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา โดยมีการสนับสนุนเชื้อสดจากศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืช และจากสำนักงานเกษตรจังหวัดจันทบุรี ในพื้นที่ที่มีการระบาดของรุนแรงแนะนำการใช้สารเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร

สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร แนะนำให้เกษตรกรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา โดยการผสมน้ำฉีดพ่น การให้ทางระบบการให้น้ำ และหมักในกองปุ๋ยหมักแล้วนำไปใช้ รวมทั้งแนะนำเกษตรกรใช้ปูนขาวหว่านฆ่าเชื้อ ใช้ปูนโดโลไมท์เพื่อปรับสภาพความเป็นกรดต่างของดิน ในพื้นที่ที่มีการระบาดของรุนแรงแนะนำการใช้สารเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร

เมื่อพบส่วนของกิ่ง ใบ ดอก และผลที่เป็นโรค ตัดแต่งส่วนที่เป็นโรค รวมทั้งเก็บผลเน่าที่ร่วงหล่นไปเผาทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นด้วยสาร เมทาแลกซิล ๒๕% ดับเบิลยูพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัม หรือ ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม ๘๐% ดับเบิลยูจี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นให้ทั่วทรงพุ่ม จำนวน ๑-๒ ครั้ง ทุก ๗-๑๐ วัน และควรหยุดพ่นสารก่อนเก็บเกี่ยวผล อย่างน้อย ๑๕ วัน

เมื่อพบต้นที่ใบเริ่มมีสีซีด ไม่เป็นมันเงาหรือใบเหลืองหลุดร่วง ใช้สาร ฟอสโฟนิค แอซิด ๔๐% เอสแอล ผสมน้ำสะอาด อัตรา ๑:๑ ใส่กระบอกฉีดยาฉีดเข้าลำต้น อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อต้น และ/หรือราดดินด้วยสารฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม ๘๐% บิวพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัม หรือ เมทาแลกซิล ๒๕% บิวพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

เมื่อพบอาการโรคบนกิ่งหรือที่โคนต้น ถากหรือขุดผิวเปลือกบริเวณที่เป็นโรคออก แล้วทาผลด้วยสาร ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม ๘๐% ดับเบิลยูพี อัตรา ๗๐ กรัม หรือ ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม ๘๐% ดับเบิลยูจี อัตรา ๙๐ กรัม หรือ เมทาแลกซิล ๒๕% ดับเบิลยูพี อัตรา ๔๐-๖๐ กรัม หรือ แมนโคเซบ + วาลิฟีนาลา ๖๐% + ๖% ดับเบิลยูจี อัตรา ๑๐๐ กรัม หรือ โพรพาโมคาร์บไฮโดรคลอไรด์ + เมทาแลกซิล ๑๐% + ๑๕% ดับเบิลยูพี อัตรา ๖๐ กรัมต่อน้ำ ๑ ลิตร ทุก ๗ วัน จนกว่าผลจะแห้ง หรือ ใช้ฟอสโฟนิคแอซิด ๔๐% เอสแอล ผสมน้ำสะอาด อัตรา ๑:๑ ใส่กระบอกฉีดยา ใช้ อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อต้น ฉีดเข้าลำต้นหรือกิ่งในบริเวณตรงข้ามอาการโรค หรือส่วนที่เป็นเนื้อไม้ดีใกล้บริเวณที่เป็นโรค

๓.๑.๕ หนอนเจาะผลทุเรียน สำรวจสวนทุเรียนอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบรอยทำลายของหนอนให้ใช้ไม้หรือลวดแข็งเขี่ยตัวหนอนออกมาทำลาย ผลทุเรียนที่เน่าและร่วงเพราะถูกหนอนทำลายควรเก็บมาเผาไฟหรือฝัง ตัดแต่งผลทุเรียนที่มีจำนวนมากเกินไปโดยเฉพาะผลที่อยู่ติดกันควรใช้กำมะพร้าวหรือกิ่งไม้กั้นระหว่างผล เพื่อป้องกันไม่ให้ตัวเต็มวัยวางไข่หรือตัวหนอนเข้าทำลายหลบอาศัย อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ เช่น แตนเบียน *Apanteles sp.* เมื่อจำเป็นต้องใช้สารเคมีกำจัดแมลง แนะนำให้ใช้สารเคมี ได้แก่ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน ๒.๕% อีซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คาร์โบซัลแฟน ๒๐% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นเฉพาะส่วนผลทุเรียนที่พบการทำลายของหนอนเจาะผล ในแหล่งที่มีการระบาด พ่นหลังจากทุเรียนติดผลแล้ว ๑ เดือน พ่น ๓ - ๔ ครั้ง ทุก ๒๐ วัน

๓.๒ การควบคุมศัตรูมังคุด

๓.๒.๑ หมั่นสำรวจและสังเกตการเข้าทำลายของศัตรูพืช และดูแลสวนให้สะอาดอย่างสม่ำเสมอ

๓.๒.๒ หากพบการระบาดของเพลี้ยไฟ และเพลี้ยแป้งให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น อิมิดาโคลพริด ๗๐% ดับบลิวจี อัตรา ๓ กรัม หรือสารคาร์โบซัลแฟน ๒๐% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตร หรือสารฟิโพรนิล ๕% เอสซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และไม่ควรรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไฟ

สร้างความต้านทานสารฆ่าแมลงได้ และมักพบการระบาดของเพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไฟในระยะที่มังคุดออกดอกถึงติดผลอ่อน อาจทำให้ดอกและผลอ่อนร่วง ผลที่ไม่ร่วงเมื่อมีการพัฒนาผลโตขึ้น จะเห็นรอยทำลายชัดเจน เนื่องจากผิวเปลือกมังคุดมีลักษณะขรุขระที่เรียกว่า ผิวขี้กลาก ทำให้ผลผลิตมีคุณภาพต่ำ

๓.๒.๓ หนอนกินใบ หมั่นสำรวจใบอ่อนมังคุดอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากหนอนจะกัดกินทำลายใบอ่อนในเวลากลางคืน และทิ้งร่องรอยการทำลายให้เห็น หากพบการทำลายเกินร้อยละ ๒๐ ให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง ได้แก่ คาร์บาริล ๘๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๖๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ทุก ๆ ๕ - ๗ วัน

๓.๓ การควบคุมศัตรูลำไย

๓.๓.๑ หมั่นสำรวจและสังเกตการเข้าทำลายของศัตรูพืช และดูแลสวนให้สะอาดอย่างสม่ำเสมอ

๓.๓.๒ หากพบการระบาดของเพลี้ยแป้ง ตัดส่วนที่พบไปเผาทำลาย หากกระบาดรุนแรงให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น อิมิดาโคลพริด ๗๐% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๔ กรัม หรือ ปีโตรเลียมสเปรย์ออยล์ ๘๓.๙ % อีซี อัตรา ๘๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่ง และควรพ่นสารติดต่อกัน ๒ ครั้ง ห่างกัน ๗ วัน ไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยแป้งสร้างความต้านทานสารฆ่าแมลงได้

๓.๓.๔ โรคพุ่มไม้กวาด เนื่องจากยังไม่มีสารป้องกันกำจัดเชื้อไฟโตพลาสมา การป้องกันกำจัดทำได้โดยกำจัดแมลงพาหะ ถอนวัชพืชและพืชอาศัย เพื่อลดปริมาณแมลงพาหะ รวมถึงการใช้เมล็ดพันธุ์ กิ่งพันธุ์ และอุปกรณ์ที่ปลอดเชื้อ

๓.๓.๕ โรคคราดำ พ่นน้ำเปล่าล้างคราดำ เพื่อลดปริมาณเชื้อ กำจัดวัชพืชในแปลงปลูกเพื่อลดความชื้นสะสมไม่ให้เหมาะต่อการเกิดโรค และทำลายแหล่งอาศัยของแมลงปากดูดที่มาซบถ้ำน้ำหวาน เนื่องจากเชื้อราเจริญบนสารเหนียวที่แมลงปากดูด เช่น เพลี้ยแป้ง หรือใช้เศษผ้าชุบน้ำมันเครื่องถูรอบโคนต้น ป้องกันเพลี้ยแป้ง และมดไต่ขึ้นมาบนต้น

๓.๓.๖ มวนลำไย ตัดแต่งกิ่ง ไม่ให้ทรงพุ่มหนาทึบ เพื่อทำลายที่หลบซ่อนและที่พักอาศัยของตัวเต็มวัย หากพบการระบาดจับตัวอ่อน ตัวเต็มวัย และไข่มาทำลาย ใช้ศัตรูธรรมชาติ ได้แก่ แตนเบียน หรือใช้สารฆ่าแมลง ได้แก่ คาร์บาริล ๘๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๔๕ - ๖๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ แลมป์ดา-ไซฮาโลทริน ๒.๕%อีซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ฉีดพ่นก่อนลำไยออกดอก

๓.๔ การควบคุมศัตรูเงาะ

๓.๔.๑ หมั่นสำรวจและสังเกตการเข้าทำลายของศัตรูพืช และดูแลสวนให้สะอาดอย่างสม่ำเสมอ

๓.๔.๒ สำรวจการหนอนเจาะขั้วผล และเก็บเกี่ยวผลเงาะในขณะที่ยังไม่สุกเกินไป เพื่อหลีกเลี่ยงการทำลายของหนอน และเก็บผลเงาะที่ร่วงหล่นนำไปฝังหรือเผา เพื่อป้องกันการระบาดในฤดูต่อไป ในพื้นที่ที่พบการระบาด เมื่อผลเงาะเริ่มเปลี่ยนสี ควรพ่นด้วยสารฆ่าแมลงคาร์บาริล อัตรา ๖๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ทุก ๗ วัน และหยุดพ่นสารก่อนเก็บ ๗ วัน

๓.๔.๓ เพลี้ยแป้ง ตัดแต่งกิ่งเงาะเพื่อลดปริมาณมด จากนั้นให้ใช้เศษผ้าชุบน้ำมันเครื่องถูรอบโคนต้น เพื่อป้องกันมดและเพลี้ยแป้งที่อาศัยอยู่ในดินไต่ขึ้นมาบนต้นเงาะ กรณีพบเพลี้ยแป้งระบาดน้อยและพบอยู่เป็นกลุ่มตามส่วนต่างๆ ของต้นเงาะ ควรตัดส่วนที่พบเพลี้ยแป้งนำไปเผาทำลายทิ้งนอกแปลงปลูก หากพบระบาดรุนแรง ให้เกษตรกรพ่นด้วยสารฆ่าแมลงคาร์บาริล ๘๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๕๐ กรัม หรือสารอิมิดาโคลพริด ๑๐% เอสแอล อัตรา ๒๐ มิลลิลิตร หรือสารคาร์โบซัลแฟน ๒๐% อีซี อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

๓.๔.๔ โรคราแป้ง แนะนำเกษตรกรหากพบการระบาดไม่มากนักควรเก็บผลเงาะที่เป็นโรค ใบแห้ง กิ่งแห้งที่ร่วงหล่นมาเผาทำลาย เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโรค และในช่วงแตกใบอ่อนและเริ่มติดผลหมั่นตรวจดูว่าพบราแป้งเข้าทำลายใบอ่อนหรือไม่ ถ้าพบแนะนำให้เกษตรกรฉีดพ่นกำจัดด้วยกำมะถันผงละลายน้ำ ๔๐ กรัม/๒๐ ลิตร จะช่วยลดความรุนแรงลงได้ในช่วงระยะผลอ่อน ถ้าพบอาการรุนแรงให้เลือกใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคพืชฉีดพ่น ได้แก่กำมะถันผงละลายน้ำ, เบนโนมิล, คาร์เบนดาซิม, โพรพิเนบ, ไตรดีมอร์ฟ, ไตรโฟลีน, ไพราโซฟอส และไดโนแคป อัตราการใช้ตามคำแนะนำบนฉลาก ทั้งนี้ควรใช้ด้วยความระมัดระวังและคำนึงถึงความปลอดภัยต่อตัวผู้ใช้และสภาพแวดล้อม

๓.๔.๕ โรคใบจุดสาหร่าย แนะนำเกษตรกร ตัดส่วนที่พบโรค เก็บรวบรวมใบที่เป็นโรคและร่วงหล่นอยู่ในบริเวณสวนไปเผาทำลาย ตัดแต่งทรงพุ่มให้โปร่ง เพื่อลดความชื้นภายในทรงพุ่ม เมื่อพบใบแก่ถูกทำลายมากกว่าร้อยละ ๓๐ ต่อต้น แนะนำให้ใช้สารเคมีคอปเปอร์ออกไซด์คลอไรด์ ๘๕% WP อัตรา ๕๐ กรัม/น้ำ ๒๐ ลิตร ฉีดพ่นที่ใบให้ทั่วทั้งต้น หรือใช้ฉีดพ่นป้องกันเป็นระยะๆ

๔.การคาดการณ์ศัตรูไม้ผล ในช่วงระหว่างวันที่ ๘ - ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๕

ภาคเหนือ

- ทูเรียน ระวัง เพลี้ยแป้ง โรคใบติด และโรครากเน่าโคนเน่า
- ลำไย ระวัง เพลี้ยแป้ง เพลี้ยหอย มวนลำไย หนอนคืบกินใบ โรคราดำ และโรคพุ่มไม้กวาด
- เงาะ ระวัง เพลี้ยแป้ง โรคผลเน่า และโรคราแป้ง

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- ทูเรียน ระวัง เพลี้ยแป้ง เพลี้ยไฟ หนอนดั่งหวดยาว และโรครากเน่าโคนเน่า

ภาคกลาง และภาคตะวันตก

- ทูเรียน ระวัง เพลี้ยแป้ง เพลี้ยไฟ เพลี้ยไก่แจ้ หนอนดั่งหวดยาว โรคใบติด และโรครากเน่าโคนเน่า
- ลำไย ระวัง เพลี้ยแป้ง มวนลำไย หนอนกินช่อดอก โรคพุ่มไม้กวาด และโรคราดำ

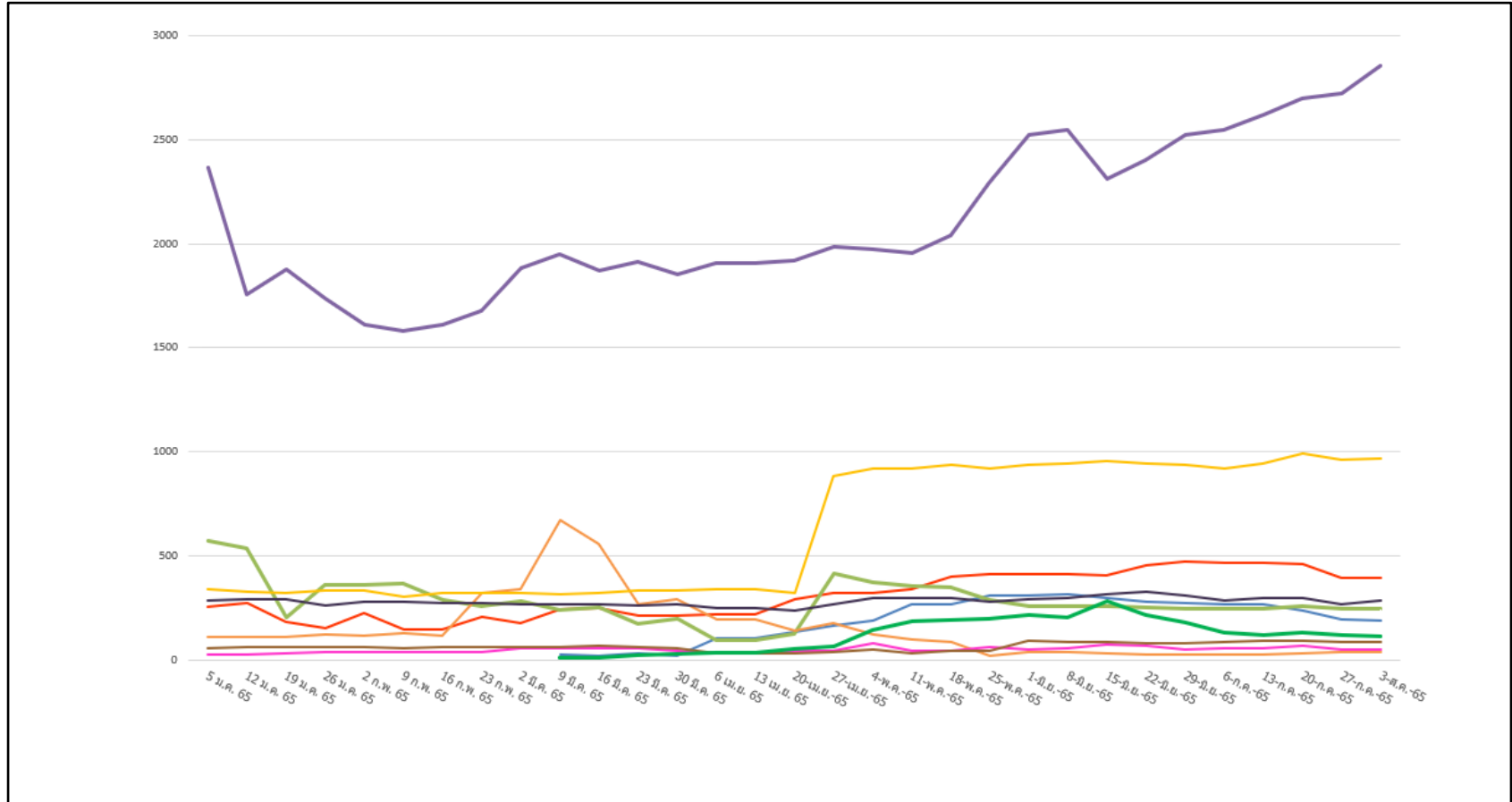
ภาคตะวันออก

- ทูเรียน ระวัง เพลี้ยแป้ง โรคใบติดหรือโรคใบไม้ โรคผลเน่า และโรครากเน่าโคนเน่า
- มังคุด ระวัง เพลี้ยไฟ เพลี้ยแป้ง หนอนกินใบ หนอนชอนใบ โรคใบจุดสาหร่าย และโรคใบจุด
- เงาะ ระวัง เพลี้ยแป้ง โรคราแป้ง และโรคใบจุดสาหร่าย
- ลำไย ระวัง เพลี้ยแป้ง หนอนคืบกินใบ โรคพุ่มไม้กวาด และโรคราดำ

ภาคใต้

- ทูเรียน ระวัง เพลี้ยแป้ง เพลี้ยไก่แจ้ หนอนเจาะผล หนอนเจาะเมล็ด โรคใบติด โรคผลเน่า และโรครากเน่าโคนเน่า
- มังคุด ระวัง เพลี้ยแป้ง หนอนกินใบ หนอนชอนใบ โรคใบจุดสาหร่าย และโรคใบจุด
- เงาะ ระวัง เพลี้ยแป้ง หนอนเจาะขั้วผล และโรคราแป้ง

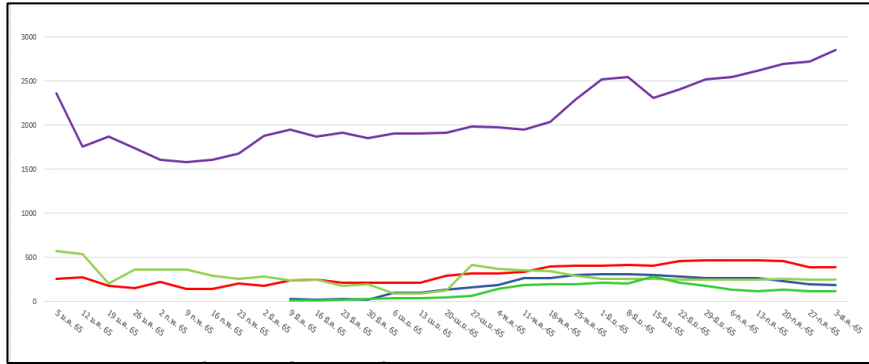
กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูไม้ผล ปี ๒๕๖๕

เพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน- ทุเรียน ๓๙๓.๔๐ ไร่	เพลี้ยแป้ง - มังคุด ๐ ไร่	เพลี้ยแป้ง - ลำไย ๘๔.๐๐ ไร่
เพลี้ยไฟ - ทุเรียน ๒๔๕.๕๐ ไร่	เพลี้ยไฟ - มังคุด ๓๘.๗๐ ไร่	โรคพุ่มไม้กวาด - ลำไย ๒๘๒.๕๐ ไร่
เพลี้ยแป้ง - ทุเรียน ๑๙๑.๐๐ ไร่	โรคใบจุด - มังคุด ๐ ไร่	โรคราดำ - ลำไย ๙๖๖.๐๐ ไร่
โรครากเน่าโคนเน่า - ทุเรียน ๒,๘๕๒.๓๕ ไร่	มวนลำไย ๕๑.๐๐ ไร่	
หนอนเจาะผล - ทุเรียน ๑๑๕.๒๐ ไร่		

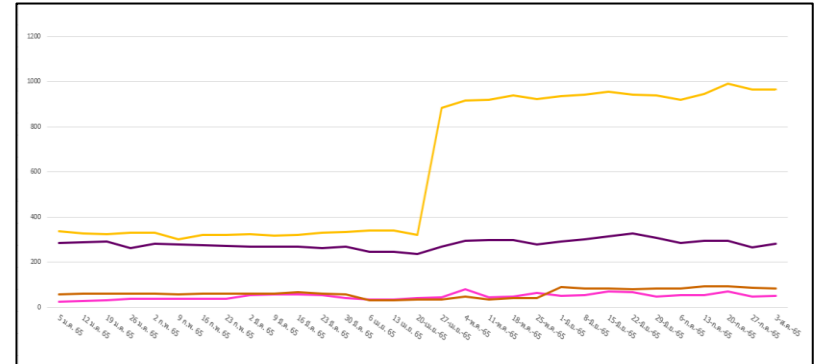
กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชไม้ผล ปี ๒๕๖๕ (แยกชนิดพืช)

กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชทุเรียน

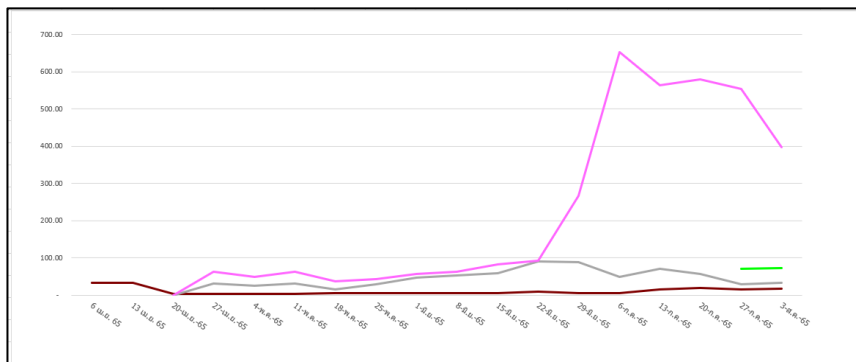
- เพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน- ทุเรียน ๓๙๓.๔๐ ไร่
- เพลี้ยไฟ - ทุเรียน ๒๔๕.๕๐ ไร่
- เพลี้ยแป้ง - ทุเรียน ๑๙๑.๐๐ ไร่
- โรครากเน่าโคนเน่า - ทุเรียน ๒,๘๕๒.๓๕ ไร่
- หนอนเจาะผล - ทุเรียน ๑๑๕.๒๐ ไร่

กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชลำไย

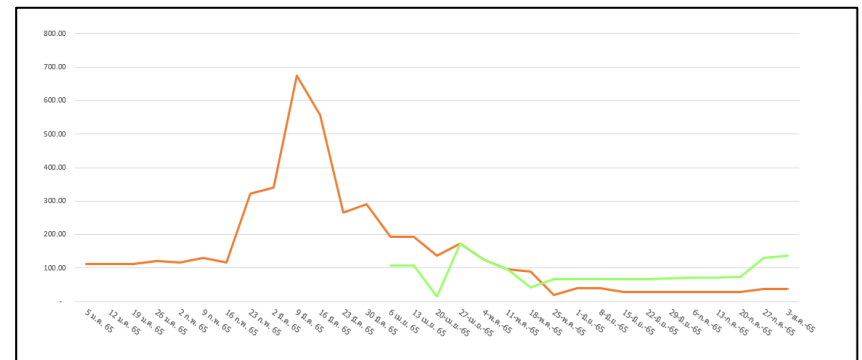
- เพลี้ยแป้ง - ลำไย ๘๔.๐๐ ไร่
- โรคมุมไม้กวางด - ลำไย ๒๘๒.๕๐ ไร่
- โรคราดำ - ลำไย ๙๖๖.๐๐ ไร่
- มวนลำไย ๕๑.๐๐ ไร่

กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชเงาะ

- หนอนเจาะขั้วผล-เงาะ ๑๗.๐๐ ไร่
- เพลี้ยแป้ง-เงาะ ๓๓.๔๕ ไร่
- โรคราแป้ง-เงาะ ๓๙๘.๕๐ ไร่
- โรคนิวจุดสำหรับ ๗๔.๑๐ ไร่

กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชมังคุด

- เพลี้ยไฟ - มังคุด ๓๘.๗๐ ไร่
- หนอนขนอินใบ - มังคุด ๑๓๗.๘๐ ไร่